

SALVADOR DALÍ

PATRIMONI DE CATALUNYA

JA fa una colla de mesos, en ocasió de la visita a Barcelona del Director General de la UNESCO, el tortosí Sr. Mayor Zaragoza, vàrem obtenir la promesa de que mig número de la Revista "El Correu de la Unesco" que s'edita mensualment en 35 idiomes i es reparteix a més de 50 països, seria dedicat a Catalunya en ocasió del nostre Mil·lenari. La tria de textos, com de les il·lustracions, seria a cura de la Gran Enciclopedia Catalana, que edita la Revista en català.

Doncs bé, a l'hora de buscar temes i personatges representatius i amb projecció internacional, i després d'escollar l'opinió de diversos Cate-dràtics i gent de prestigi en el món cultural, en vàrem triar tres:

- **L'Art romànic a Catalunya**
(per raons d'Història i de relació estricta amb el Mil·lenari).

- **Antoni Gaudí**

- **Salvador Dalí**

És a dir, que molt abans de que comencessin les especulacions, les trifulques i les discussions sobre el cèlebre Testament d'en Dalí, i al marge de qui en fos l'hereu, quedava clar que el Pintor de Figueres era un dels personatges catalans més coneguts arreu del món.

I això no era pas un judici de valor, en el sentit de si la gent hi estava a favor o en contra. Era simplement el reconeixement de que els pobles han de saber incorporar al seu Patrimoni tot el que de bó i no tant bó hagi fet la seva gent. Vol dir que la Història de Catalunya incorpora personatges tant

diversos com Sant Raimón de Penya-fort, Ramon Llull, en Joan de Serrallonga, els almogàvers, poetes, músics, pagesos i fabricants, guerrers i frares, i en general gent de tota mena, perquè tots els pobles en tenen de gent de tota mena.

El que passa és que en el cas d'en Dalí es dona la circumstància de que ell tot sol acumula molts personatges contradictoris i els acumula de tal manera que moltes vegades sembla que es faci difícil "pair-los" tots. El seny i la rauxa (rauxa surrealista), la mística i la comèdia, el dibuix i l'extravagància, la contradicció en fi, en una sola persona.

Personalment em sembla difícil acceptar com a bones moltes de les seves actuacions públiques i privades, com em sembla difícil esbrinar fins a quin punt les seves excentricitats i provocacions l'havien anat dominant i al cap d'avall era ja esclau de la seva pròpia "posta en escena".

Recordo -i és la vegada que l'he vist més proper- amb motiu d'un Congrés Tèxtil, la seva entrada teatral. Es va presentar i va venir a prop de la nostra taula, voltat de tres o quatre noies espetarrants i amb un cadell de lleopard als braços lligat amb una cadena. Sort que al cap d'una estona el xòfer se'l va endur tranquil·litant a tots i totes els que ocupàvem les taules veïnes.

Al marge, doncs, de les seves "actuacions", algunes molt reeixides, també he de dir, que no tota la seva obra pictòrica m'entusiasma i fins i tot -és clar que no sóc crític d'art- hi ha

coses que no m'agraden gens. D'altres en canvi m'han agradat molt i molt i en alguns aspectes hi he trobat invents, idees noves que jo també qualificaria de "genials".

Per això em semblen precipitades les reaccions de les últimes setmanes, com les de voler canviar el nom d'algun carrer i d'altres. Hem de deixar passar més temps i aleshores amb tranquil·litat i perspectiva es podran valorar millor les coses negatives i positives del pintor ampurdanès.

En tot cas i sense caure en el chauvinisme dels que creuen que allò nostre és sempre el millor, valdria la pena reflexionar una mica i pensar que tampoc anem massa sobrats de "catalans universals". De manera que quan en surt algun ja sigui en lo científic com en lo artístic, en lo cultural com en lo esportiu, val la pena aprofitar-lo.

De Quevedo o de Molière en queden també les anècdotes, però sobretot la seva obra literària, el seu teatre.

De Dalí en quedaran, naturalment, més o menys deformades amb el temps, les seves extravagàncies i les seves excentricitats, però per damunt de tot, i escampada per tots els millors Museus del món, en quedarà la seva pintura.

És a dir, que d'aquí a cent anys ningú parlarà ni es recordarà de qui en va ser l'Hereu, però tothom recordarà i admirarà la seva obra.

I és que ell mateix, en Dalí, és Patrimoni de Catalunya!

Antoni M^a. Pugés

**Carnisseria
Cansaladeria
FRADERA
Polleria-Xarcuteria**

La Placeta, 6
LA ROCA

Alimentació

J. BARTRÉS

Carrer Espronceda, 54
Telèfon 842 07 67
LA ROCA

**ROCA
Sol**

**BANQUETS NOCES
COMUNIONS
BATEIGS
VARIS**

**Telèfon 842 07 60
LA ROCA**